

Fremsat den 20. marts 2024 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi

(Tydeliggørelse af dansk rets anvendelse på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone og afskaffelse af kompensation for indfødningsstarif for fremtidige havvindmølleparker)

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* til kapitel 1 ændres »og« til: »,« og efter »definitioner« indsættes: » m.v.«

2. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Dansk ret gælder på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone med de begrænsninger der følger af folkeretten. 1. pkt. finder ikke anvendelse for dansk lovgivning om skatter og afgifter.

Stk. 3. Ved bestemmelsen af danske domstoles og administrative myndigheders stedlige myndighedsområde henreg-

nes anlæg jf. stk. 2, til det område, de ligger nærmest, medmindre andet fastsættes af vedkommende minister.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

3. I § 37, *stk. 3*, ændres »elproducenten« til: »elproducerende vindmølleparker som nævnt i § 37, stk. 2, eller § 37 a, stk. 1,«.

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 3, stk. 2, i lov om vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af lovens § 3, stk. 4.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Præcisering af dansk rets anvendelse på anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone.
 - 2.1.1. Dansk rets anvendelse i den eksklusive økonomiske zone
 - 2.1.1.1. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.1.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.1.2. Fastlæggelse af domstoles og administrative myndigheders stedlige myndighedsområde for anlæg omfattet af loven
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.1.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Afskaffelse af kompensation for indfødningstarif for fremtidige havvindmølleparker
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med forslaget til ændring af lov om fremme af vedvarende energi (herefter VE-loven), foreslås en tydeliggørelse af dansk rets anvendelse for anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone. Tydeliggørelsen sikrer en klar og utvetydig retsstilling for så vidt angår dansk lovgivning af relevans for f.eks. havvindprojekter i den eksklusive økonomiske zone. Det er formålet med denne del af lovforslaget, at præcisere dansk rets anvendelse for anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone. Herved vil der blive skabt klarhed om at for eksempel retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse finder anvendelse i den eksklusive økonomiske zone.

Med lovforslaget foreslås for det andet at afskaffe muligheden for pristillæg i form af kompensation for indfødningstarif for fremtidige havvindmølleparker. Denne del af lovforslaget fremsættes som opfølgning på klimaaftalen for energi og industri m.v. fra juni 2020 med henblik på at skabe større transparens om støtteudbetalinger til kommende havvindmølleparker.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Præcisering af dansk rets anvendelse på anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone.

2.1.1. Dansk rets anvendelse i den eksklusive økonomiske zone

2.1.1.1. Gældende ret

Det fremgår af VE-lovens § 3, at loven gælder på land- og søterritoriet og i Danmarks eksklusive økonomiske zone, hvori anlæg omfattet af loven forventes opført.

Der er eksklusiv dansk jurisdiktion inden for en grænse på 12 sømil (svarende til 22,224 km) fra den danske kyst, det vil sige på det danske land- og søterritorium.

Danmark har ved kongelig resolution af 31. maj 1963 ratificeret konventionen om Den kontinentale Sokkel af 29. april 1958 ("kontinentalsokkelkonventionen") samt ved kongelig resolution af 2. september 2004 ratificeret De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 ("havretskonventionen").

Efter kontinentalsokkelkonventionens artikel 2, stk. 1, udøver Danmark højhedsretten over den danske kontinentalsokkel for så vidt angår udforskning og udnyttelse af dens naturforekomster. Danmark er endvidere berettiget til at op-

føre og opretholde eller drive installationer og andre anlæg, som er nødvendige for udforskning og udnyttelse af naturforekomster på den danske kontinentalsokke, og sådanne installationer og anlæg er underlagt dansk jurisdiktion, jf. konventionens artikel 5, stk. 2 og 4, med de forbehold der følger af kontinentalsokkekonventionens artikel 5, stk. 1 og 6. Efter kontinentalsokkekonventionens artikel 5, stk. 1, må udforskningen af den kontinentale sokkel og udnyttelsen af dens naturforekomster ikke medføre uberettigede forstyrrende indgreb i skibsfart og fiskeri eller i bevarelsen af havets levende rigdomskilder og må ej heller medføre forstyrrende indgreb i grundlæggende oceanografisk eller anden videnskabelig forskning, som drives med offentliggørelse for øje. Efter kontinentalsokkekonventionens artikel 5, stk. 6, må hverken installationer, anlæg eller sikkerhedszoner omkring dem oprettes, hvor det kan være til gene for benyttelsen af anerkendte sejlruiter, der er af væsentlig betydning for international skibsfart.

Efter havretskonventionen har Danmark eksklusiv jurisdiktion over kunstige øer, installationer og anlæg i den eksklusive økonomiske zone, herunder med hensyn til told-, skatte-, sundheds-, sikkerheds- og indvandringslove og -forskrifter, jf. havretskonventionens artikel 60, stk. 2. Tilsvarende gælder for kunstige øer, installationer og anlæg over kontinentalsoklen, jf. artikel 80, jf. artikel 60.

Der kan således etableres eksklusiv dansk jurisdiktion i den eksklusive økonomiske zone (fra 12 sømil) i forbindelse med, at Danmark udnytter de rettigheder, som Danmark er tildelt i medfør af folkeretten, herunder i medfør af kontinentalsokkekonventionen og havretskonventionen.

Dette omfatter f.eks. rettigheden til at anlægge kunstige øer, installationer og anlæg som for eksempel havvindmølleparker i den eksklusive økonomiske zone. Anlæg af kunstige øer, installationer og anlæg med de formål, som er fastsat i havretskonventionens artikel 56 eller med andre økonomiske formål, er nærmere reguleret i havretskonventionens artikel 60, stk. 1, hvorefter kyststaten i den eksklusive økonomiske zone har eneret til at bygge, give tilladelse til og regulere opførelsen, driften og brugen heraf. Det omfatter også kunstige øer samt installationer og anlæg til brug for udnyttelsen af naturlige resurser såsom udvinding af energi fra vandet, strømme og vind, jf. artikel 56, stk. 1, litra a, og artikel 60, stk. 1, litra a og b.

Efter artikel 60, stk. 4, kan kyststaten om nødvendigt etablere rimelige sikkerhedszoner rundt om sådanne kunstige øer, installationer og anlæg, inden for hvilke der kan tages passende forholdsregler for at sikre såvel sejladsens som de kunstige øers, installationers og anlægs sikkerhed.

Kunstige øer, installationer, anlæg og sikkerhedszonerne rundt om disse må ikke etableres, hvor de kan virke forstyrrende på brugen af anerkendte sejlruiter af væsentlig betydning for international sejlads, jf. havretskonventionens artikel 60, stk. 7.

Endelig fremgår det af havretskonventionens artikel 60, stk. 8, at kunstige øer, installationer og anlæg ikke besidder ø-status. De har intet søterritorium, og deres tilstedeværelse berører ikke afgrænsningen af søterritoriet, den eksklusive økonomiske zone eller kontinentalsoklen.

Dele af havretskonventionens artikel 56 og 60 er indarbejdet i dansk ret i § 3 i lov nr. 411 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner. Efter § 3 har Danmark i de eksklusive økonomiske zoner blandt andet suveræne rettigheder med hensyn til aktiviteter til økonomisk udnyttelse og efterforskning af zonerne, såsom udvinding af energi fra vind, jf. 1. pkt. Endvidere fremgår det af § 3, 2. pkt., at Danmark har jurisdiktion i de eksklusive økonomiske zoner med hensyn til anlæg og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg, videnskabelig havforskning samt beskyttelse og bevarelse af havmiljøet. Endelig har Danmark sådanne andre rettigheder i de eksklusive økonomiske zoner, som tilkommer Danmark i medfør af folkeretten, jf. lov om eksklusive økonomiske zoner, § 3, sidste pkt.

Forholdet mellem dansk jurisdiktionskompetence og dansk rets anvendelse er ikke eksplicit behandlet i gældende ret. Imidlertid følger det af Justitsministeriets jurisdiktionsudvalgs betænkning nr. 1488/2007 om dansk straffemyndighed, side 47, at Danmark efter § 3 i lov om eksklusive økonomiske zoner har jurisdiktion i de eksklusive økonomiske zoner med hensyn til anlæggelse af og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg, videnskabelig havforskning samt beskyttelse og bevarelse af havmiljøet. Videre følger det af betænkningen, at retsvirkningerne af den udvidede jurisdiktionskompetence i forhold til Danmarks eksklusive økonomiske zoner er, at de nævnte anlæg m.v. betragtes som dansk territorium for så vidt angår udstrækningen af dansk ret. Lovovertrædelser, der begås på disse steder, er dermed undergivet dansk straffemyndighed i kraft af straffelovens § 6, nr. 1, om territorialprincippet, hvoraf det følger, at handlinger som foretages i den danske stat, er under dansk straffemyndighed.

Tilsvarende følger det af bemærkningerne til lov om anlæg og drift af en fast forbindelse over Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark, at ”Med henvisningen til kyst til kyst-projektet nævnt i § 1 fastslås i overensstemmelse med traktatens artikel 14, stk. 1, at de kompetente danske myndigheders jurisdiktion omfatter dansk territorium (højhedsområde) og den danske del af den eksklusive økonomiske zone frem til landegrænsen [mellem Danmark og Tyskland]”. Det følger videre af bemærkningerne til lov om anlæg og drift af en fast forbindelse over Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark, at den del af vejforbindelsen, der er beliggende i Danmark er en offentlig vej omfattet af lov om offentlige veje og regler udstedt i medfør heraf. De kompetente danske myndigheders jurisdiktion – og følgelig dansk rets anvendelse – omfatter således dansk territorium og den danske del af den eksklusive økonomiske zone. Dansk jurisdiktionskompetence forlænger således naturligt dansk rets anvendelse fra det danske territorium ud i den danske del af den eksklusive økonomiske zone.

For så vidt angår anlæg, som med henblik på udforskning eller udnyttelse af kontinentalsoklen befinder sig på sokkelområdet, er dansk rets anvendelse behandlet i kontinentalsokkelovens § 3, stk. 1, 1. pkt., hvorefter dansk ret gælder for sådanne anlæg. Uanset bestemmelsens ordlyd er dansk skatte- og afgiftslovgivning efter fast praksis dog ikke blevet anvendt på sådanne anlæg uden en konkret lovhjemmel hertil.

I modsætning til øvrig dansk lovgivning finder Dansk skatte- og afgiftslovgivning som udgangspunkt alene anvendelse inden for 12-sømilegrænsen, det vil sige på det danske land- og søterritorium. Uden for 12-sømilegrænsen finder de danske skatte- og afgiftsregler således kun anvendelse, hvis Danmark har etableret en konkret lovhjemmel hertil. Det vil derfor afhænge af den konkrete skatte- eller afgiftslov om den helt eller delvist finder anvendelse på aktiviteter i den eksklusive økonomiske zone.

Som eksempel på en skatte- eller afgiftslov, der finder anvendelse i den eksklusive økonomiske zone, kan nævnes kulbrinteskatteloven. Kulbrinteskatteloven giver hjemmel til beskatning af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed m.m., når indtægterne er erhvervet ved en sådan virksomhed eller arbejde udført i Danmark, herunder søterritoriet, samt dansk kontinentalsokkelområde, jf. kulbrinteskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Som eksempel på en skatte- eller afgiftslov, der delvist finder anvendelse uden for 12-sømilegrænsen, kan nævnes kildeskatteloven. Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., er fysiske personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, skattepligtige her til landet af indkomst i form af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført her i landet. Af bestemmelsens 2. og 3. pkt. følger, at skattepligten som udgangspunkt også omfatter vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold udført i Danmarks eksklusive økonomiske zone, når det personlige arbejde vedrører etablering, drift og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg.

2.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Som følge af den stadig stigende interesse og behov for at placere anlæg til udnyttelse af vedvarende energi i Danmarks eksklusive økonomiske zone, er der opstået et behov for at tydeliggøre den retlige ramme for så vidt angår lovgivning af relevans for f.eks. havvindsprojekter i den eksklusive økonomiske zone. Lovforslaget har til formål at tilvejebringe en sådan tydelighed.

Der er dansk eksklusiv jurisdiktion inden for en grænse på 12 sømil (22,224 km) fra den danske kyst, det vil sige på det danske land- og søterritorium, samt i det omfang Danmark i øvrigt har eksklusiv jurisdiktion i overensstemmelse med folkeretten, herunder havretskonventionen.

På den baggrund er det Klima-, Energi- og Forsyningsmini-

steriets vurdering, at dansk eksklusiv jurisdiktion konkret medfører, at dansk lovgivning efter sit indhold finder anvendelse på kunstige øer, installationer og anlæg i den eksklusive økonomiske zone med de begrænsninger, der følger af folkeretten, herunder FN's havretskonvention.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det i forlængelse heraf hensigtsmæssigt, at denne konklusion tydeliggøres ved indførelse af en bestemmelse herom i lovforslaget, så der ikke opstår unødigt tvivl om dansk rets anvendelse på anlæg og installationer omfattet af VE-loven på den danske kontinentalsokkel uden for 12-sømilegrænsen i den eksklusive økonomiske zone. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har i den forbindelse overvejet, om en sådan lovfæstelse af retstilstanden vil være forenelig med Danmarks folkeretlige forpligtelser. Dette vurderes at være tilfældet. For alle tilfældes skyld beskriver forslaget udtrykkeligt folkerettens begrænsning af dansk rets udstrækning. Fra den almindelige udstrækning af dansk lovgivning til anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone må der derfor gøres undtagelse med hensyn til sådanne love, som efter deres indhold ville være anvendelige på dette område, men som er uforenelige med folkeretten.

Lovgivning, der ikke finder anvendelse i den eksklusive økonomiske zone, som skatte- og afgiftslovgivningen eller lovgivning, der efter sit indhold er afskåret fra at finde anvendelse på anlæg omfattet af loven, som følge af et begrænset anvendelsesområde, emne eller formål, for eksempel fordi loven angår et nærmere afgrænset territorie eller emne, vil ikke blive påvirket af forslaget. Regler om blandt andet arbejdstid for offshorearbejde, havneregulering og havmiljøloven, der som følge af deres territoriale og/eller emnemæssige afgrænsning ikke i dag finder anvendelse på anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone, vil således ikke blive påvirket af forslaget og vil alene få virkning for sådanne anlæg, i det omfang reglerne udvides hertil.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der ikke er grundlag for at ændre retstilstanden på skatte- og afgiftsområdet, hvorefter denne lovgivning som udgangspunkt kun finder anvendelse inden for 12 sømilegrænsen, det vil sige på det danske land- og søterritorium.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har endelig overvejet behovet for nærmere at definere ”anlæg” omfattet af loven. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har dog ikke fundet en sådan nærmere definition hensigtsmæssig, idet det ikke er muligt at forudse den nærmere karakter af de hjælpemidler, der vil blive anvendt til udforskning og udnyttelse af vedvarende energi efter loven. Platforme, hvad enten de er faststående eller forankrede, vil naturligt være omfattet af begrebet anlæg. Det samme vil gælde skibe, som anvendes til borer, funderinger m.v. på soklen. Om skibe, der i øvrigt anvendes til udforskning, kan anses for anlæg i lovens forstand, vil blandt andet afhænge af intensiteten og varigheden af undersøgelsesvirksomheden og af skibets

nærmere indretning. Det må anses for rigtigst at lade denne afgrænsning finde udtryk gennem praksis.

2.1.1.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 2, vedrørende det foreslåede stk. 2 til VE-lovens § 3, vil medføre en tydeliggørelse af dansk rets anvendelse i den eksklusive økonomiske zone, i det omfang Danmark udnytter sine suveræne rettigheder til at etablere eksklusiv dansk jurisdiktion i zonen i forbindelse med etablering af anlæg eller installationer til udnyttelse af vedvarende energi efter gældende folkeret, herunder havretskonventionen. Lovgivning, der efter sit indhold ikke finder anvendelse i EØZ som følge af et begrænset anvendelsesområde eller formål, for eksempel fordi loven angår et nærmere afgrænset territorie eller emne, vil ikke blive påvirket af forslaget.

Forslaget medfører ikke rettigheder for Danmark i den eksklusive økonomiske zone, udover hvad der følger af folkeretten.

Fra den almindelige udstrækning af dansk lovgivning til anlæg og sikkerhedszoner i den eksklusive økonomiske zone må der derfor gøres undtagelse med hensyn til sådanne love, som efter deres indhold ville være anvendelige på dette område, men som vil være uforenelige med Danmarks folkeretlige forpligtelser.

Den foreslåede tydeliggørelse af, at dansk ret finder anvendelse på anlæg og installationer omfattet af VE-loven i Danmarks eksklusive økonomiske zone uden for 12-sømilegrænsen, ændrer ikke retstilstanden for dansk skatte- og afgiftslovgivning, der som udgangspunkt fortsat ikke vil finde anvendelse uden for det danske land- og søterritorium. Det vil således fortsat skulle bero på indholdet af den enkelte skatte- eller afgiftslov, om loven helt eller delvist finder anvendelse i den eksklusive økonomiske zone.

2.1.2. Fastlæggelse af domstoles og administrative myndigheders stedlige myndighedsområde for anlæg omfattet af loven

2.1.2.1. Gældende ret

Landets inddeling i byretskredse er fastlagt i § 108 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreformen).

Retskredsens udformning har betydning for, ved hvilken ret en sag skal anlægges efter blandt andet reglerne i retsplejelovens kapitel 22 og 63 om stedlig kompetence og værneting og forening af straffesager.

Det følger af reglerne i kapitel 22, om retternes stedlige kompetence i civile sager, at retssag kan anlægges blandt andet ved sagsøgtes hjemting. Det fremgår derudover også blandt andet, at sager mod personer, der driver erhvervs-mæssig virksomhed, når sagen vedrører virksomheden, kan anlægges ved retten på det sted, hvorfra virksomheden udø-

ves, at sager vedrørende rettigheder over fast ejendom kan anlægges ved retten på det sted, hvor ejendommen ligger, at sager om kontraktsforhold kan anlægges ved retten på det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes, og at sager, hvorunder der påstås straf, erstatning eller oprejsning i anledning af retskrænkelser, kan anlægges ved retten på det sted, hvor retskrænkelsen er foregået.

En række af de almindelige regler om stedlig kompetence i civile sager er gjort anvendelige på personer, der ikke har hjemting i Danmark. Sager mod personer, selskaber, foreninger, private institutioner og andre sammenslutninger, der ikke har hjemting i Danmark, kan således sagsøges ved en dansk domstol, hvis de eksempelvis driver erhvervsvirksomhed i Danmark, eller sagen vedrører en kontrakt, der skal opfyldes i Danmark, eller en retskrænkelser, der er foregået i Danmark. Såfremt de almindelige værnetingsregler ikke er anvendelige, er det muligt at anlægge sager vedrørende formueretsforhold mod de pågældende ved retten på det sted, hvor de ved stævningens forkyndelse opholder sig, eller ved retten på det sted, hvor den pågældende person eller sammenslutning på tidspunktet for sagens anlæg har gods, eller hvor det gods, kravet angår, befinder sig på tidspunktet for sagens anlæg.

Af retsplejelovens kapitel 63 vedrørende værneting i straffesager, følger det blandt andet, at retsmøder under efterforskningen på begæring fra politiet som udgangspunkt kan afholdes ved retten i enhver kreds, hvor oplysning i sagen må antages at kunne tilvejebringes, at hovedforhandling med hensyn til alle forbrydelser, der begås i kongeriget, i reglen skal foregå ved den ret, i hvis kreds handlingen er foretaget, og at ved forbrydelser, der begås uden for kongerigets søterritorium om bord på dansk skib, eller af personer, som hører til et sådant skib, anses den ret, til hvis kreds skibet ved sin hjemkomst til kongeriget ankommer for at losse eller lade, som gerningsstedets værneting.

Strafbare handlinger, der er begået uden for kongeriget, samt lovovertrædelser, der ikke pådømmes under medvirken af nævninger eller domsmænd (i praksis bødesager), kan endvidere forfølges ved den ret, i hvis kreds sigtede bor eller, hvis han ikke har bolig i riget, ved forfølgningens begyndelse opholder sig, eller, hvis han ikke findes i riget, ved den ret, i hvis kreds han sidst havde bolig eller opholdt sig. Ligeledes kan sådanne handlinger forfølges ved retten, i hvis kreds sigtede er blevet pågrebet. Er en forbrydelse begået uden for den danske stat af personer, der hverken har eller har haft ophold i Danmark, bestemmer justitsministeren ved hvilken ret, forbrydelsen vil være at forfølge.

Administrative myndigheders stedlige myndighedsområde er for så vidt angår anlæg i den eksklusive økonomiske zone alene reguleret i kontinentalsokkelovens § 3 og råstoflovens § 25, hvorefter henregningen af myndighedsområdet for administrative myndigheder på anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone, bliver bestemt ud fra det område, der ligger nærmest, medmindre andet fastsættes af

vedkommende minister. Det er i Energistyrelsens praksis lagt til grund, at en tilsvarende retstilstand er gældende for anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone på et ureguleret grundlag. For en nærmere beskrivelse af gældende ret vedrørende forholdet mellem administrative myndigheders jurisdiktionskompetence og dansk rets anvendelse henvises til afsnit 2.1.1.

2.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Med henblik på at fastlægge, hvor sager, der udspringer af forhold eller hændelser på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone, kan anlægges efter de almindelige regler herom, foreslår Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at det ved lovforslaget præciseres, hvilke domstole sådanne anlæg skal høre under. Med henblik på at undgå tvivl om dansk domstoles kompetence for anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone, eller forhold der udspringer heraf, har Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fundet det hensigtsmæssigt, eksplicit at fastslå udgangspunktet for danske domstoles stedlige myndighedsområde i relation til anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone. Herved lettes afklaringen af, hvilken retskreds, der vil have kompetence til at behandle forhold på anlæggene, ligesom det vil lette de enkelte retskredses eventuelle arbejde med konkret at skulle tage stilling hertil. Den foreslåede bestemmelse berører ikke justitsministerens kompetence efter § 9, stk. 1, 2. pkt., i retsplejeloven, ligesom det ikke er hensigten med lovforslaget at fravige de almindelige regler i retsplejeloven om domstolenes stedlige eller funktionelle kompetence. Retskredsen foreslås fastsat ud fra det konkrete anlægs nærmeste naturlige kystpunkt, hvorefter byretskredsen for dette kystpunkt udvides til det relevante anlæg omfattet af loven.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har i forlængelse heraf tillige fundet det relevant at præcisere politikredses samt øvrige administrative myndigheders stedlige myndighedsområde for anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone. Hermed kodificeres Energistyrelsens praksis vedrørende retstilstanden for anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone i forlængelse af den øvrige regulering af administrative myndigheders stedlige myndighedsområde i den eksklusive økonomiske zone, som beskrevet i kontinentalsokkelovens § 3 og råstoflovens § 25. Det er således hensigten med lovforslaget at undgå unødigt tvivl, ved at videreføre den gældende retstilstand for anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone i forlængelse af den almindelige regulering af administrative myndigheders stedlige eller funktionelle kompetence.

2.1.2.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 2, vedrørende det foreslåede stk. 3 til VE-lovens § 3, vil medføre, at henregningen af myndighedsområdet for danske domstole og administrative myndigheder på anlæg omfat-

tet af den foreslåede stk. 2, vil blive bestemt ud fra det område, der ligger nærmest, medmindre andet fastsættes af vedkommende minister.

Er gerningsstedet i en straffesag på et anlæg omfattet af loven, vil hoved-forhandlingen således i reglen skulle foregå ved den byret, der ligger nærmest anlægget, jf. retsplejelovens § 696. Tilsvarende vil retsmøder under efterforskningen af forbrydelser begået på et sådant anlæg kunne afholdes ved den byret, der ligger nærmest anlægget, hvis oplysning i sagen må antages at kunne tilvejebringes på anlægget, jf. retsplejelovens § 694, stk. 1.

Tilsvarende vil den stedlige kompetence for politikredse eller andre administrative myndigheder, i relation til anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone, blive fastsat ud fra anlæggets nærmeste kystpunkt i overensstemmelse med Energistyrelsens praksis og den øvrige regulering af offshore anlæg i den eksklusive økonomiske zone.

2.2. Afskaffelse af kompensation for indfødningstarif for fremtidige havvindmølleparker

2.2.1. Gældende ret

VE-loven indeholder blandt andet regler om støtte i form af pristillæg for elektricitet produceret på anlæg, som anvender vedvarende energi-kilder.

Det fremgår af § 37 i VE-loven, at pristillæg kan gives til elektricitet produceret på havvindmølleparker, som er udbudt efter bestemmelserne i VE-lovens § 23, jf. dog § 37 a. Dertil indeholder VE-lovens § 37, stk. 2, en liste over havvindmølleparker, som kan modtage støtte og det konkrete pristillæg i dennes stk. 1.

Det følger endvidere af stk. 3, at der tillige ydes et pristillæg, hvis elproducenten skal betale en indfødningstarif ved overføring af elektriciteten til det overordnede elforsyningsnet. Pristillægget svarer til betalingen pr. kWh efter den fastsatte tarif. Der er tale om et supplerende pristillæg, det vil sige at det ydes i samme periode som pristillæg efter stk. 2.

Det fremgår af VE-lovens § 37 a, stk. 1, at bestemmelsen omhandler elektricitet produceret på Thor Havvindmøllepark. Det fremgår af § 37 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udbetale støtte til og opkræve betaling for elektricitet produceret på Thor Havvindmøllepark.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Med klimaaftalen for energi og industri m.v. 2020 blev det besluttet at fremrykke etablering og nettilslutning af Hesselø Havvindmøllepark fra 2028 til 2027. I forbindelse med energiforligskredsens beslutning om en støttemodel for Thor Havvindmøllepark af 13. november 2019 blev det endvidere aftalt, at denne aftale begrænsede sig til Thor Havvindmøllepark. Derfor var det aktuelt at tage konkret stilling til valg

af støttemodel for Hesselø Havvindmøllepark. Med henblik på at skabe transparens om støtteudbetalingerne og ligestilling mellem landbaserede og havbaserede VE-anlæg og som opfølgning på klimaaftale om energi og industri m.v. 2020 blev det endeligt aftalt at afskaffe kompensation for indfødningsstarif for fremtidige havvindmølleparker.

Historisk set har det efter VE-lovens § 37, stk. 3, været muligt for opstillere af havvind at få støtte i form af et pristillæg, svarende til den indfødningsstarif, opstilleren skal betale for overførsel af elektricitet til det overordnede elforsyningsnet. Med den foreslåede ændring vil denne mulighed blive afskaffet med virkning for fremtidigt udbudte havvindmølleparker.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre § 37, stk. 3, så ”elproducenten” ændres til ”elproducerende vindmølleparker nævnt i § 37, stk. 2, eller § 37 a, stk. 1,”.

Den foreslåede ændring af VE-lovens § 37, stk. 3, vil medføre, at bestemmelsen positivt angiver de anlæg, der vil kunne opnå pristillæg efter bestemmelsen. Herefter vil alene elproducerende vindmølleparker nævnt i lovens § 37, stk. 2, eller § 37 a, stk. 1, kunne opnå pristillæg efter stk. 3.

Den foreslåede ændring af VE-lovens § 37, stk. 3, vil således indebære, at elproduktion fra fremtidigt udbudte havvindmølleparker ikke vil kunne modtage pristillæg i form af kompensation for indfødningsstarif.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes i relevant omfang at være udformet i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

For så vidt angår tydeliggørelsen af dansk rets anvendelse for anlæg i den eksklusive økonomiske zone sikrer forslaget en klar og utvetydig retsstilling for så vidt angår øvrig lovgivning, som kan have betydning for opstillere af vedvarende energi anlæg i den eksklusive økonomiske zone. Idet der med lovforslaget skabes klarhed om, at for eksempel retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse finder anvendelse på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone, samt klarhed om myndighedsområdet for danske domstole og administrative myndigheder på sådanne anlæg, forventes forslaget at have en positiv konsekvens for erhvervslivet.

For så vidt angår afskaffelsen af kompensation for indfødningsstarif for fremtidige havvindmølleparker, kan forslaget give indtryk af negative konsekvenser for erhvervslivet, idet

det herefter ikke vil være muligt for at opnå pristillæg i form af kompensation for indfødningsstariffer i forbindelse med fremtidige udbud af havvind. Det må dog forventes, at den foreslåede afskaffelse af kompensation for indfødningsstariffer vil sætte sig i budprisen. Denne del af lovforslaget vurderes på denne baggrund ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Det vurderes desuden, at Innovations- og Iværksættertjekket ikke er relevant for lovforslaget, idet forslaget ikke vil påvirke virksomheders eller iværksætteres eksisterende muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at ville medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke i sig selv have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke i sig selv have konsekvenser for miljø og natur.

8. Forholdet til EU-retten

Der vurderes ikke at være EU-aspekter forbundet med lovforslaget.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. oktober 2023 til den 27. november 2023 været sendt i høring hos følgende organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aktiveenergiforbrugere, Affald Plus, AffaldVarme Aarhus, Aluminium Danmark, Ankenævnet på Energiområdet, Andel, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Asfaltindustrien, BAT-kartellet, Better Energy, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebros A/S, Byggeskedefonden, C4 – Carbon Capture Cluster Copenhagen, Crossbridge Energy Fredericia, Center for Electric Power and Energy (DTU), CEPOS, Cerius, Cevea, Center for Electric Power and Energy (DTU), Centrica Energy Trading A/S, CTR, CO-industri, Concito, CO-

WI, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, Crossbridge Energy Fredericia, ADB (Association Dansk Biobrændsel), DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danske halmleverandører, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Danske Bygningscenter, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Shell A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Solkraft, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Commodities A/S, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Havne, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Vandværker, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, De frie Energiselskaber, Decentral Energi, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, Rådet for Grøn Omstilling, DI, DKCPC, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, E. ON Danmark A/S, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, Energisammenslutningen, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Enyday, Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES-DAA), EUROPEAN GREEN CITIES, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, EBO Consult A/S, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet – FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD,) Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, GAFSAM, Gaz-

system, GRAKOM, Greenpeace, GreenTech Advisor, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Green Power Denmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Grundfos Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Grønlands Selvstyre, Hess Denmark ApS, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, HORESTA, SMV danmark, H2 Energy Esbjerg, Hulgaard advokater, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, Investering Danmark, IT-B Branchen, Justitia, Klimarådet, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Kystdirektoratet, Københavns Kommune – Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, LCA Center, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, MOE Rådgivende ingeniører, Mellemfolkeligt Samvirke, Middelgrundens Vindmøllelaug, Maabjerg Energy Center – MEC, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Fiskeri og Landbrug, Nature Energy, N1 A/S, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk Energirådgivning ApS, Nordsøenheden, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nærbutikkernes landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Otto, Oxfam IBIS, Partnerskabet for Bølgekraft, Planenergi, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Plastindustrien, Procesindustrien, Radius Elnet A/S, Rambøll, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Ren Energi Oplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, Rigsrevisionen, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Bæredygtig Trafik, SEAS-NVE, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SKAD - Autokade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMVdanmark, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Statens ByggeforskningsInstitut, Synergi, Sustain, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWIL, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vejdirektoratet, VEKS, VELTEK, Verdo Randers, Vestforbrænding ,Vestas Wind systems A/S, Vestre Landsret, Vindenergi Danmark, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordsee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Østre Landsret, Aalborg Portland A/S, Aalborg Energikoncern, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet og 92-Gruppen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Klarhed om retsstilling i den eksklusive økonomiske zone, forventes at have en positiv konsekvens for erhvervslivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ifølge den gældende lov om fremme vedvarende energi er lovens bestemmelser om formål, anvendelsesområde og definitioner samlet i kapitel 1.

Det foreslås, at der i *overskriften* til kapitel 1 ændres »og« til: »,« og efter »definitioner« indsættes: » m.v.«

Den foreslåede ændring af kapiteloverskriften skal ses i sammenhæng med lovforslagets forslag om ændring af lovens § 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 2

(Til § 3, stk. 2)

Danmark udøver højhedsretten over den danske kontinentalsokkel for så vidt angår udforskning og udnyttelse af dens naturforekomster i overensstemmelse med kontinentalsokkelkonventionens artikel 2, stk. 1. Danmark er endvidere berettiget til at opføre og opretholde eller drive installationer og andre anlæg, som er nødvendige for dens udforskning og for udnyttelsen af dens naturforekomster, og sådanne

installationer og anlæg er underlagt dansk jurisdiktion, jf. konventionens artikel 5, stk. 2 og 4.

Efter havretskonventionen har Danmark endvidere jurisdiktion over kunstige øer, installationer og anlæg i den eksklusive økonomiske zone, herunder med hensyn til told-, skatte-, sundheds-, sikkerheds- og indvandrings-love og -forskrifter, jf. havretskonventionens artikel 60, stk. 2. Tilsvarende gælder for kunstige øer, installationer og anlæg over kontinentalsoklen, jf. artikel 80, jf. artikel 60.

Der kan således etableres dansk eksklusiv jurisdiktion i den eksklusive økonomiske zone i forbindelse med, at Danmark udnytter de rettigheder, som Danmark er tildelt i medfør af folkeretten, herunder kontinentalsokkelkonventionen og havretskonventionen. Dette omfatter for eksempel rettigheden til at anlægge kunstige øer, installationer og anlæg til brug for udvinding af energi fra vind, jf. havretskonventionens artikel 56, stk. 1, litra a, og artikel 60, stk. 1, litra a og b.

Dele af havretskonventionens artikel 56 og 60 er indarbejdet i dansk ret i § 3 i lov om eksklusive økonomiske zoner.

Efter § 3 i lov om eksklusive økonomiske zoner har Danmark blandt andet suveræne rettigheder med hensyn til aktiviteter med henblik på økonomisk udnyttelse og efterforskning af zonerne, såsom udvinding af energi fra vind, jf. 1. pkt. Endvidere fremgår det af § 3, 2. pkt., at Danmark har jurisdiktion i de eksklusive økonomiske zoner med hensyn

til anlæg og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg, videnskabelig havforskning samt beskyttelse og bevarelse af havmiljøet. Endelig har Danmark sådanne andre rettigheder i de eksklusive økonomiske zoner, som tilkommer Danmark i medfør af folkeretten.

Dansk ret finder herefter umiddelbart anvendelse i den eksklusive økonomiske zone. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.1. for beskrivelsen af forholdet mellem dansk jurisdiktionskompetence og dansk rets anvendelse.

Det gælder særligt for dansk skatte- og afgiftslovgivning, at lovgivningen som udgangspunkt kun finder anvendelse inden for 12-sømilegrænsen, det vil sige på det danske land- og søterritorium. Uden for 12-sømilegrænsen finder de danske skatte- og afgiftsregler således kun anvendelse, hvis Danmark har etableret en konkret lovhjemmel hertil. Det vil således afhænge af den konkrete skatte- eller afgiftslov, om den helt eller delvist finder anvendelse på aktiviteter i den eksklusive økonomiske zone.

Af det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, følger, at dansk ret gælder på anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone med de begrænsninger der følger af folkeretten.

Den foreslåede bestemmelse vil tydeliggøre, at dansk ret finder anvendelse på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone.

Den foreslåede ændring vil præcisere, at anlæg omfattet af loven, for så vidt angår udstrækningen af dansk ret, betragtes som dansk territorium. Herefter vil dansk lovgivning finde anvendelse på anlæggene. Regulering, der efter sit indhold konkret er afskåret fra at finde anvendelse på anlæggene som følge af et begrænset anvendelsesområde eller formål, for eksempel fordi loven angår et nærmere afgrænset territorium eller emne, vil således ikke skulle anvendes på anlæggene.

Det betyder eksempelvis at arbejdsmiljøloven, og regler udstedt i medfør deraf, vil gælde på anlæg omfattet af loven, men at dette ikke vil være tilfældet for så vidt angår planloven. Bemyndigelser i dansk lovgivning til udfærdigelse af administrative forskrifter vil endvidere kunne udnyttes med hensyn til anlæg i den eksklusive økonomiske zone. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Af det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, følger, at den foreslåede bestemmelse i 1. pkt., hvorefter dansk ret gælder på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone med de begrænsninger, der følger af folkeretten, ikke finder anvendelse for dansk lovgivning om skatter og afgifter.

Hvad angår dansk skatte- og afgiftslovgivning vil det således fortsat skulle bero på den enkelte skatte- eller afgiftslov, om den helt eller delvist finder anvendelse på aktiviteter i den danske eksklusive økonomiske zone.

(Til § 3, stk. 3)

Landets inddeling i byretskredse er fastlagt i § 108 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreformen). Det fremgår af bestemmelsen blandt andet, at retten i Holstebro omfatter Holstebro Kommune, Lemvig Kommune, Morsø Kommune, Struer Kommune og Thisted Kommune.

Retskredsens udformning har betydning for, ved hvilken ret en sag skal anlægges, efter blandt andet reglerne i retsplejelovens kapitel 22 og 63 om stedlig kompetence og værneting og forening af straffesager.

Det følger af reglerne i kapitel 22, om retternes stedlige kompetence i civile sager, at retssag kan anlægges blandt andet ved sagsøgtets hjemting. Det fremgår derudover også blandt andet, *at* sager mod personer, der driver erhvervs-mæssig virksomhed, når sagen vedrører virksomheden, kan anlægges ved retten på det sted, hvorfra virksomheden udøves, *at* sager vedrørende rettigheder over fast ejendom kan anlægges ved retten på det sted, hvor ejendommen ligger, *at* sager om kontraktforhold kan anlægges ved retten på det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes, og *at* sager, hvorunder der påstås straf, erstatning eller oprejsning i anledning af retskrænkelser, kan anlægges ved retten på det sted, hvor retskrænkelsen er foregået.

En række af de almindelige regler om stedlig kompetence i civile sager er gjort anvendelige på personer, der ikke har hjemting i Danmark. Sager mod personer, selskaber, foreninger, private institutioner og andre sammenslutninger, der ikke har hjemting i Danmark, kan således sagsøges ved en dansk domstol, hvis de eksempelvis driver erhvervsvirksomhed i Danmark, eller sagen vedrører en kontrakt, der skal opfyldes i Danmark, eller en retskrænkelse, der er foregået i Danmark. Såfremt de almindelige værnetings-regler ikke er anvendelige, er det muligt at anlægge sager vedrørende formueretsforhold mod de pågældende ved retten på det sted, hvor de ved stævningens forkyndelse opholder sig, eller ved retten på det sted, hvor den pågældende person eller sammenslutning på tidspunktet for sagens anlæg har gods, eller hvor det gods, kravet angår, befinder sig på tidspunktet for sagens anlæg.

Af retsplejelovens kapitel 63 vedrørende værneting i straffesager, følger det blandt andet, *at* retsmøder under efterforskningen på begæring fra politiet som udgangspunkt kan afholdes ved retten i enhver kreds, hvor oplysning i sagen må antages at kunne tilvejebringes, *at* hovedforhandling med hensyn til alle forbrydelser, der begås i kongeriget, i reglen skal foregå ved den ret, i hvis kreds handlingen er foretaget, og *at* ved forbrydelser, der begås uden for kongerigets søterritorium om bord på dansk skib, eller af personer, som hører til et sådant skib, anses den ret, til hvis kreds skibet ved sin hjemkomst til kongeriget ankommer for at losse eller lade, som gerningsstedets værneting.

Anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone er ikke nævnt i den inddeling af landet i byretskredse, der

er fastlagt i § 108 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreformen).

Administrative myndigheders stedlige myndighedsområde er for så vidt angår anlæg i den eksklusive økonomiske zone alene reguleret i kontinentalsokkelovens § 3 og råstoflovens § 25, hvorefter henregningen af myndighedsområdet for administrative myndigheder på anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone, bliver bestemt ud fra det område, der ligger nærmest, medmindre andet fastsættes af vedkommende minister. Det er i Energistyrelsens praksis lagt til grund, at en tilsvarende retstilstand er gældende for anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone på et ureguleret grundlag. For en nærmere beskrivelse af gældende ret vedrørende forholdet mellem administrative myndigheders jurisdiktionskompetence og dansk rets anvendelse henvises til afsnit 2.1.1.

Af det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, følger, at henregningen af myndighedsområdet for danske domstole og administrative myndigheder på anlæg omfattet af den foreslåede *stk. 2*, vil blive bestemt ud fra det område, der ligger nærmest, medmindre andet fastsættes af vedkommende minister.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en række sager, der udspringer af forhold eller hændelser på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone, vil kunne anlægges ved retten for det naturlige kystpunkt, der ligger tættest på det konkrete anlæg. F.eks. vil sager, hvorunder der påstås straf, erstatning eller oprejsning i anledning af retskrænkelser, der er foregået på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone ud for Thorsminde, kunne anlægges ved den kompetente ret for Thorsminde, jf. retsplejelovens § 243. Ligeledes vil en anmodning om tvangsfuldbyrdelse for et sådant anlæg kunne fremsættes over for fogedretten ved samme ret, hvis f.eks. der er pant i anlægget for den fordring, for hvilken der søges udlæg, jf. retsplejelovens § 487.

Er gerningsstedet i en straffesag på et anlæg omfattet af VE-loven i den eksklusive økonomiske zone ud for Thorsminde vil hovedforhandlingen således i reglen skulle foregå ved den kompetente ret for Thorsminde, jf. retsplejelovens § 696. Tilsvarende vil retsmøder under efterforskningen af forbrydelser begået på sådanne anlæg kunne afholdes ved denne ret, hvis oplysning i sagen må antages at kunne tilvejebringes på de konkrete anlæg, jf. retsplejelovens § 694, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at en række sager der udspringer fra anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone i medfør af blandt andet reglerne i retsplejelovens kapitler 22 og 63 vil kunne anlægges og behandles ved den ret, der ligger nærmest. Bestemmelsen vil derimod ikke ændre ved de almindelige regler om stedlig kompetence, der findes i disse kapitler. Bestemmelsen vil heller ikke i øvrigt ændre de almindelige regler om anlæg

af sager, herunder f.eks. reglerne om stedlig kompetence i retsplejelovens kapitel 21 og 62. Således vil f.eks. civile sager, der er omfattet af Sø- og Handelsrettens kompetence, jf. retsplejelovens § 225, fortsat kunne eller skulle anlægges eller henvises til Sø- og Handelsretten, selvom sagen udspringer af forhold eller hændelser på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone.

Tilsvarende vil den stedlige kompetence for politikredse eller andre administrative myndigheder, i relation til anlæg omfattet af loven, i reglen blive fastsat ud fra anlæggets nærmeste kystpunkt i overensstemmelse med Energistyrelsens praksis og den øvrige regulering af offshore anlæg i den eksklusive økonomiske zone.

Til nr. 3

Det følger af den gældende bestemmelse i § 37, at bestemmelsen omhandler pristillæg til elektricitet produceret på havvindmølleparker, som er udbudt efter bestemmelserne i § 23, jf. dog § 37 a og § 37 b, stk. 1. Det følger af bestemmelsens *stk. 3*, at hvis elproducenten skal betale en indfødningsstarif ved overføring af elektriciteten til det overordnede elforsyningsnet, ydes tillige et pristillæg svarende til betalingen efter den fastsatte indfødningsstarif.

Efter den foreslåede ændring af § 37, *stk. 3*, ændres »elproducenten« til: »elproducerende vindmølleparker nævnt i § 37, stk. 2, eller § 37 a, stk. 1,« med henblik på at begrænse kredsen af potentielle støttemodtagere efter bestemmelsen til elproducenter nævnt i § 37, stk. 2, eller § 37 a, stk. 1. Den foreslåede ændring vil medføre, at fremtidige havvindmølleparker ikke vil kunne modtage pristillæg i form af kompensationsstarif svarende til betalingen efter den fastsatte indfødningsstarif.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven, som er erhvervsrettet, træder i kraft den 1. juli 2024 med henblik på at sikre overensstemmelse med ikrafttrædelsestidspunktet for øvrig erhvervsrettet lovgivning, der som udgangspunkt træder i kraft den 1. juli eller den 1. januar.

Det foreslås i *stk. 2*, at regler udstedt i medfør af § 3, stk. 2, i lov om vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af lovens § 3, stk. 4.

Bestemmelsen vil medføre, at regler fastsat i medfør af den gældende § 3, stk. 2, i lov om fremme vedvarende energi, der rykker til *stk. 4*, ikke bortfalder men vil gælde indtil de ophæves eller afløses af regler i medfør af lovens § 3, stk. 4.

De foreslåede ændringer vil ikke gælde for Færøerne eller Grønland, da hovedloven ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 77.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Kapitel 1.

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 3. Loven gælder på land- og søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler eller træffer bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone.

§ 37. Denne bestemmelse omhandler pristillæg til elektricitet produceret på havvindmølleparker, som er udbudt efter bestemmelserne i § 23, jf. dog § 37 a og § 37 b, stk. 1.

Stk. 2 ---

Stk. 3. Hvis elproducenten skal betale en indfødningsstarif ved overføring af elektriciteten til det overordnede elforsyningsnet, ydes tillige et pristillæg svarende til betalingen efter den fastsatte indfødningsstarif.

Stk. 4-6 ---

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* til kapitel 1 ændres »og« til: »,« og efter »definitioner« indsættes: » m.v.«

2. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

» Stk. 2. Dansk ret gælder på anlæg omfattet af loven i den eksklusive økonomiske zone med de begrænsninger der følger af folkeretten. 1. pkt. finder ikke anvendelse for dansk lovgivning om skatter og afgifter.

Stk. 3. Ved bestemmelsen af danske domstoles og administrative myndigheders stedlige myndighedsområde henregnes anlæg jf. stk. 2, til det område, de ligger nærmest, medmindre andet fastsættes af vedkommende minister.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

3. I § 37, stk. 3 ændres »elproducenten« til: » elproducerende vindmølleparker nævnt i § 37, stk. 2, eller § 37 a, stk. 1,«.